

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/155/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200469
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619200469.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudkýň JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Anny Snopčokovej ako členiek senátu v spore žalobcu: R Collectors, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297692, proti žalovanému: R. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX, XXX XX P., štátny občan T. republiky, v spore o zaplatenie 5.000,00 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 11Csp/8/2019-91 zo dňa 12. júna 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 11 CSp/8/2019-91 zo dňa 12. 06. 2019 p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu, žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Predmetnom sporu bol uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej istiny 5 000 €, dlžných úrokov z istiny vo výške 3 500,61 € zmluvného úroku vo výške 16,30% ročne zo sumy 5 000 € od 23. 01. 2019 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5 000 € od 23. 01. do zaplatenia a bankových poplatkov vo výške 57,10 € vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu Poštová banka a. s. ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom. Pôvodný veriteľ Poštová banka a. s. postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok dňa 06. 08. 2018 na žalobcu. Súd prvej inštancie vzhľadom na námietku premlčania zo strany žalovaného ako aj s poukazom na ust. § 54a OZ. zák. nárok žalobcu považoval za premlčaný, vychádzajú zo zistenia, že v súdnej veci ešte právny predchodca žalobcu ako veriteľ zosplatnil celý úver ku dňu 11. 02. 2016. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28. 09. 2018 bolo zistené, že prvá splátka úveru vo výške 143 € bola splatná dňa 15. 10. 2015 a ktorú žalovaný neuhradil, následne neuhradil ani ďalšiu splátku, v dôsledku čoho došlo k zosplanteniu celého úveru. Do vyhlásenia zosplatnenia žalovaný nevykonal žiadnu úhradu. Pretože žalovaný nezaplatil tri po sebe nasledujúce splátky, žalobca využil svoje právo a upozornil žalovaného v upomienke zo dňa 18. 01. 2016, na možnosť zosplatnenia celého úveru, čo aj po nečinnosti žalovaného urobil a úver zosplatnil, túto skutočnosť oznámil veriteľ žalovanému listom zo dňa 11. 02. 2016. S poukazom na ust. § 101 a 103 OZ súd prvej inštancie uviedol, že premlčacia doba začala plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. Prvou nezaplatenou splátkou, od ktorej sa odvíjalo zosplatnenie celého úveru, bola splátka splatná dňa 15. 10. 2015 a od tejto doby začala najneskôr plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Premlčacia doba tak uplynula dňa 15. 10. 2018 a pretože žaloba bola doručená súdu 28. 01. 2019, bol nárok žalobcu premlčaný. Súd vzhľadom na premlčanie nároku v celom rozsahu žalobu zamietol, o trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 s tým, že žalovanému, ako plne úspešnej sporovej strane by vznikol nárok na náhradu trov konania, vzhľadom na zistenie, že zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú rozhodol tak, že mu nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, tvrdiac, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že súd vec nesprávne právne posúdil (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP). Podľa žalobcu súd nesprávne aplikoval ustanovenie Občianskeho zákonníka o premlčaní, nakoľko podľa ust. § 103 začína plynúť premlčacia doba od zosplatnenia úveru. Vyhlásenie predčasnej splatnosti predstavuje zmenu záväzku čo do termínu splatnosti, táto sa týka celého úveru. Žalovaná od vyhlásenia predčasnej splatnosti je povinná uhradiť celý dlh naraz. Poukázal v tomto smere na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Cdp 2906/2000, v zmysle ktorého odstúpením od zmluvy o úvere podľa § 506 Obch. zák. nezanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy, ale len tie, ktoré má dlžník podľa zmluvy voči veriteľovi a im zodpovedajúce povinnosti veriteľa. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká a veriteľovi z tohto dôvodu nemôže vzniknúť nová pohľadávka. Odstúpením sa menia výlučne len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť; dlžník naďalej nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok stanovených v zmluve, ale na požiadanie veriteľa a v plnom rozsahu (celú dlžnú čiastku s úrokmi). Výklad súdu týkajúci sa premlčania odporuje ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. upravujúceho trojmesačnú lehotu po splatnosti splátky, preto premlčanie je posudzovať z hľadiska zročnosti celého dlhu a nie jednotlivých splátok. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3 Co/161/2014, podľa ktorého premlčacia lehota začala plynúť nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty na zosplatnenie nesplatených splátok úveru na základe oznámenia prevzatého žalovanou s určením 15 dňovej (v uvedenom prípade) lehoty. Obdobne aj Krajský súd Trnava v rozsudku sp. zn. 24 Co/945/2015 uviedol, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz podaním návrhu na súde. Splatosť úveru v uvedenom prípade nastáva dňom 26. 02. 2011 a všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť v deň zročnosti dlhu dňa 26. 02. 2011 a uplynula dňa 26. 02. 2014. Navrhoval napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec na nové prejednanie súdu prvej inštancie alebo zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť, podľa toho rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, rozsudok okresného súdu ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1,2 CSP.

5. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, predovšetkým s právnym posúdením veci okresným súdom, ku ktorému okresný súd dospel na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom rozsudok riadne odôvodnil.

6. Ako je zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku tak, ako to odôvodnil v ods. 26 až 29 napadnutého rozsudku.

7. Žalobca v odvolaní tvrdí nesprávnu aplikáciu ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, tvrdiac, že podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba od zosplatnenia úveru. Výklad súdu týkajúci sa premlčania podľa odvolateľa odporuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúceho trojmesačnú lehotu od splatnosti splátky, preto premlčanie je potrebné aplikovať z hľadiska zročnosti celého dlhu a nie jednotlivých splátok.

8. Odvolací súd odvolanie žalobcu a jeho právne argumenty nepovažuje za správne a udržateľné.

9. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10. V zmysle citovaného ustanovenia je potrebné vychádzať z toho, že veriteľ s dlžníkom sa môžu dohodnúť o plnení v splátkach, každá splátka nadobúda splatosť osobitne, podľa zmluvne dojednaných podmienok. Veriteľ je oprávnený požadovať splatné plnenie vzťahujúce sa vždy len na konkrétnu splátku. Každá splátka sa bude teda premlčovať inak, premlčacia lehota plyní pre každú splátku osobitne. V uvedenom ustanovení zákonodarca ustanovil odlišne začiatok plynutia premlčacej doby, nie jej dĺžku. Vyplýva z toho, že každá splátka sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe počítanej odo

dňa nasledujúceho po splatnosti príslušnej splátky. Pokiaľ si však strany dojednávajú v zmysle ust. § 565 OZ klauzulu o splatnosti celého dlhu pre nezaplatenie čo i len jednej splátky, bude môcť veriteľ požadovať nielen zaplatenie konkrétnej splátky, ale celého dlhu. V takomto prípade plynie všeobecná trojročná premlčacia doba, nie len pre konkrétnu splátku, ale pre celý dlh. Ustanovenie. § 53 ods. 9 OZ je lex specialis k ust. § 565 OZ. V zmysle tejto právnej úpravy môže dodávateľ (veriteľ) žiadať o zaplatenie celej splátky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek za splnenia podmienok uvedených v § 53 ods. 9 OZ. Pokiaľ veriteľ dôvodne požiadava dlžníka o splatenie celej pohľadávky, vzniká dlžníkovi povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Zákon otázku splatnosti zvyšku pohľadávky po strate výhody splátok osobitne nerieši. Preto treba vychádzať z ust. § 563 OZ, pohľadávku považovať za jednorazovo splatnú ako celok odo dňa nasledujúceho po žiadosti veriteľa, pokiaľ sa strany nedohodnú inak. Premlčacia doba vo vzťahu k celej neuspokojenej pohľadávke však začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok (§ 103 OZ, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky).

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku, za správne a dostatočne vysvetľujúce považuje aj odôvodnenie napadnutého rozsudku v už uvádzaných jednotlivých bodov odôvodnenia - 26 až 29. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, stotožniac sa zároveň s dôvodmi napadnutého rozsudku, ktoré odvolací súd považuje za správne a zákonné v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

12. Pokiaľ ide o závislý výrok o trovách konania, tento je vzhľadom na výsledok sporu správny, žalobca voči nemu ani neargumentoval, navyše je vzhľadom na výsledok sporu vo vzťahu k žalobcovi priaznivý.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní, ktorý by mal v zmysle § 255 ods. 1 SP nárok na náhradu trov odvolacieho konania, túto náhradu nepriznal, pretože zo spisu je zjavné, že mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, pretože v odvolacom konaní bol celkom pasívnou sporovou stranou.

14. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).